

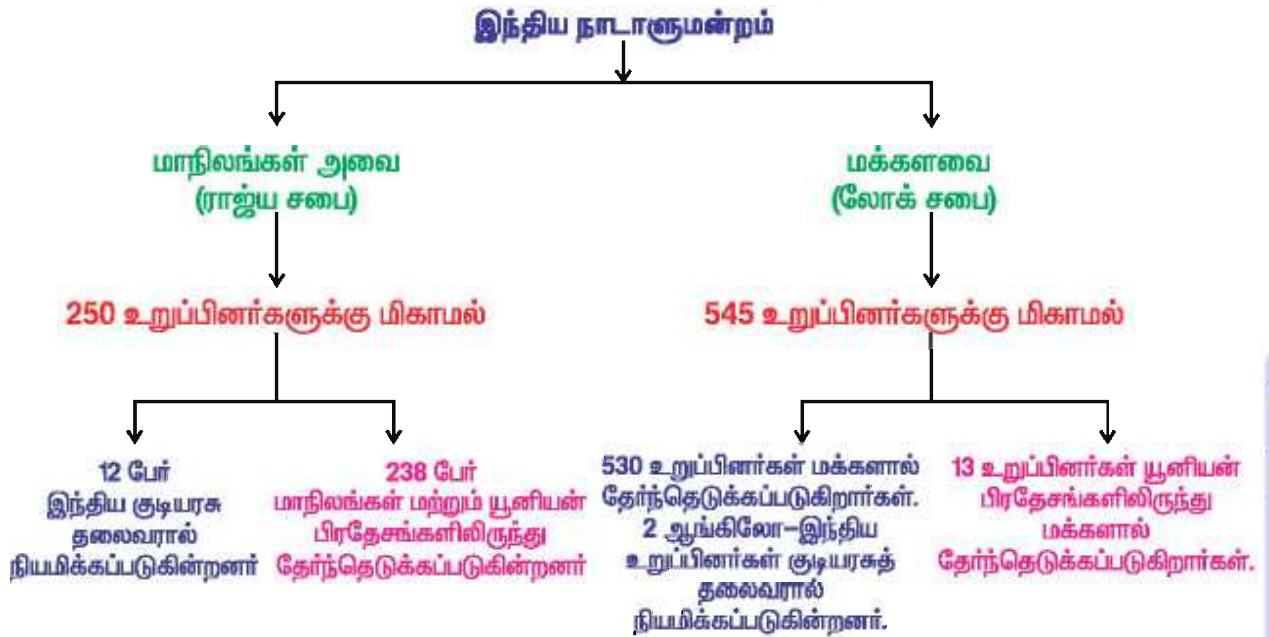
1. மத்திய அரசு

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியரசுத் தலைவர் தலைமையில் பாராளுமன்ற அரசு அமைய வழி வகுக்கிறது, இவ்வரசு சட்ட மன்றம், நிருவாகம், நீதித்துறை என மூன்று அங்கங்களைக் கொண்டது.

இந்திய நாடாளுமன்றம்

நாடாளுமன்றம், மத்திய அரசின் சட்டமன்றத்தைக் குறிக்கும். இது மேல்சபை, கீழ்சபை என இரு சபைகளைக் கொண்டது. மேல் சபையை மாநிலங்கள் அவை அல்லது ராஜ்ய சபை என்றும், கீழ் சபையை மக்களவை அல்லது லோக் சபை என்றும் அழைக்கிறோம்.

மக்களவை (லோக் சபை)

நாடாளுமன்றத்தின், கீழ் அவையான மக்களவை (லோக் சபை) முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சபையாகும். இச்சபை உறுப்பினர்களை மக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். தற்போது உள்ள மக்களவையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 543 ஆகும். இதில் பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து 530 உறுப்பினர்களும், யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்து 13 உறுப்பினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். குடியரசுத்தலைவர் இரண்டு ஆங்கிலே-இந்திய சமுதாயத்தினரை உறுப்பினராக நியமனம் செய்கிறார். இவ்வாறு மொத்தம் 545 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது மக்களவையாகும்.

நாடாளுமன்றம்

தகுதிகள்

மக்களவை தேர்தலில் போட்டியிட கீழ்க்கண்ட தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

- ⇒ இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- ⇒ 25 வயது நிரம்பியவராக இருக்க வேண்டும்.
- ⇒ இந்தியாவில் ஏதேனும் ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதி வாக்காளர் பட்டியலில் வாக்காளராகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

⇒ மத்திய மாநில அரசுப் பணியில் சம்பளம் பெறுபவராக இருக்கக் கூடாது.

⇒ மனவளர்ச்சி குறைந்தவர்களும், பெற்றக்கடனை திருப்பித்தர முடியாதவர்களும் போட்டியிட முடியாது.

பதவிக்காலம்

பொதுவாக, மக்களவை முதல் கூட்டத்தொடர் தொடங்கிய நாளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு செயல்படலாம். பிரதம மந்திரியின் பரிந்துரையின் அடிப்படையிலோ அல்லது எந்த ஒரு கட்சிக்கும் பெரும்பான்மை இல்லாத நிலையிலோ குடியரசுத் தலைவர் மக்களவையைக் கலைக்கலாம்.

மக்களவைத் தேர்தல்

மக்களவை உறுப்பினர்கள் மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தேர்தல் ஆணையம் தேர்தலை நடத்துவதற்கான ஆயத்தப் பணிகளை மேற்கொண்டு, தனது மேற்பார்வையில் தேர்தலை நடத்துகிறது. மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் தொகுதிகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு மக்களவைக்கு தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது. வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை என்ற அடிப்படையில் 18 வயது பூர்த்தியடைந்த, வாக்காளர் பெயர் பட்டியலில் பெயர் பதியப்பட்ட அனைவருக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்படுகிறது. மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால், மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களை விட இவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் உண்டு. நிதி மசோதாக்கள் மக்களவையில் மட்டுமே கொண்டு வரமுடியும். அமைச்சர்கள் அனைவரும் கூட்டாகவும், தனித்தனியாகவும் மக்களவைக்கு பொறுப்புடையவர்கள். மக்களவையின் தலைவர் சபாநாயகர். அவர் மக்களவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

சபாநாயகர் இல்லாத காலங்களில் மக்களவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட துணை சபாநாயகர் அவையை நடத்துவார்.

சபாநாயகர்
திருமதி சுமித்ரா மகாஜன்

மாநிலங்களவை (ராஜ்ய சபை)

மாநிலங்களவை 250 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவர்களில் 238 உறுப்பினர்கள் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்து மறைமுகத் தேர்தல் முறை மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவை ஆகிய துறைகளில் சிறப்பு அறிவும் நடைமுறை அனுபவமுடைய 12 உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் நேரடியாக நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

தகுதிகள்

ராஜ்ய சபை உறுப்பினராக வேண்டிய தகுதிகள்

- ⇒ இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ⇒ 30 வயது நிரம்பியவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- ⇒ இந்தியாவில் ஏதேனும் ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதி வாக்காளர் பட்டியலில் வாக்காளராகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

⇒ மக்களவை உறுப்பினராக இருக்கக் கூடாது.

⇒ மனநிலை சரியில்லாதவராகவோ அல்லது பெற்றக் கடனை திருப்பித்தர இயலாதவராகவோ இருத்தல் கூடாது.

⇒ மத்திய, மாநில அரசு ஊழியராக இருத்தல் கூடாது.

மாநிலங்களவை

பதவிக்காலம்

மாநிலங்களவை ஒரு நிரந்தர அவையாகும். இதனைக் கலைக்க முடியாது. மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 6 ஆண்டுகளாகும். ஆனால் இதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் (1/3) ஒவ்வொரு இரண்டு ஆண்டுக்கு பிறகு ஒய்வு பெறுகின்றனர். குடியரசுத் துணைத் தலைவர், மாநிலங்களவையின் தலைவர் ஆவார். மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களால் மாநிலங்களவையின் துணைத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

மாநிலங்களவைத் தேர்தல்

மாநில சட்டப் பேரவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களை ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இது மறைமுகத் தேர்தல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இந்திய மக்களவையின் முதல் பெண் சபாநாயகர்- திருமதி. மீரா குமார்

தற்போதைய மாநிலங்களவை தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவரார்?

நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகள்

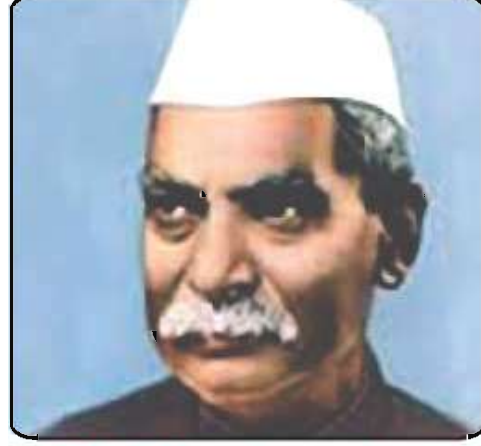
நாடாளுமன்றம் மாநிலங்களவை, மக்களவை என இரு அவைகளைக் கொண்டது. எனவே இந்திய நாடாளுமன்றம் ஈரவை மன்ற முறையைச் சார்ந்தது. இதன் முக்கியமான பணி, சீரிய முறையில் ஆட்சி நடப்பதற்கான சட்டமியற்றுதல் ஆகும். நாட்டின் அமைதி, பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்காக இச்சட்டங்கள் இயற்றப்படுகிறது. நாடாளுமன்றம் நாட்டின் நிதிநிலைமைக்கு முழு பொறுப்பாகும். மைய வரவு செலவுத் திட்டங்களை தாக்கல் செய்வதும், வரி நிர்ணயம் செய்வதும் இதன் பணிகள் ஆகும். பல்வேறு அரசுத் துறைகளுக்கு நிதியைப் பகிர்ந்தளிப்பதும் அதன் பொறுப்பாகும். அரசியலமைப்பு சட்டவிதிகளைத் திருத்தம் செய்வதும், குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் உயர் அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள் மீதான குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்பட்டால் பதவி நீக்கம் செய்யும் அதிகாரத்தையும் நாடாளுமன்றம் பெற்றுள்ளது. நாடாளுமன்றத்தின் நம்பிக்கை உள்ளவரைதான், எந்த அமைச்சரவையும் செயல்பட முடியும்.

மைய நிர்வாகம்

மைய நிர்வாகம் என்பது குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவை ஆகியவர்களைக் கொண்டதாகும். குடியரசுத் தலைவர் நாட்டின் நிருவாகத் தலைவராவார். குடியரசுத் தலைவரின் நிருவாகப்பொறுப்புகள் பிரதமர் தலைமையில் அமைந்துள்ள அமைச்சரவையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களவையில் பெரும்பான்மைபெற்ற கட்சித் தலைவர்

அல்லது கூட்டணிகட்சிகளின் தலைவரை பிரதமராக குடியரசுத் தலைவர் நியமனம் செய்கிறார்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்

இந்தியாவின் முதல் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர். இராசேந்திர பிரசாத்

இந்திய அரசியலமைப்பின்படி, குடியரசுத் தலைவர், இந்தியக் குடியரசின் தலைவராகவும், இந்திய ஒன்றியத்தின் (யூனியன்) நிருவாகத் தலைவராகவும் விளங்குகிறார். மேலும் நீதித்துறைக்கும் பொறுப்புடையவராவார். 53 ஆவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் குடியரசுத் தலைவரிடமே உள்ளன. இவ்வதிகாரங்களை இவர் நேரிடையாகவோ அவர் கீழ் இயங்கும் அலுவலர்கள் மூலமாகவோ செயல்படுத்தலாம்.

குடியரசுத் தலைவர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி

குடியரசுத் தலைவருக்கான தகுதிகள்

- ⇒ இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- ⇒ 35 வயது நிறைந்தவராக இருக்க வேண்டும்.
- ⇒ லோக் சபை என அழைக்கப்படும் மக்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய தகுதி உடையவராக இருக்க வேண்டும்.
- ⇒ மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் ஊதியம் பெறும் பதவி வகித்தல் கூடாது.
- ⇒ நாடாளுமன்றத்தில் இரு அவைகளிலும், மாநில சட்டமன்ற அவைகளிலும் உறுப்பினராக இருத்தல் கூடாது. அப்படி உறுப்பினராக இருந்தால் குடியரசு தலைவர் தேர்வுக்கு முன்னர் விலகிவிட வேண்டும்.

குடியரசுத் தலைவருக்கான தேர்தல்

விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையைப் பின்பற்றி ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறையில் தேர்வாளர் குழுவால் குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இக்குழுவில் நாடாளுமன்ற இரு அவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச சட்டப்பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இடம்பெற்றிருப்பர். பதவிக்காலம் முடியும் முன்னரே குற்ற விசாரணை மூலம் இவரைப் பதவி நீக்கம் செய்ய நாடாளுமன்றத்தினால் முடியும் (சட்டத்திருத்தம் 61). குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள் ஆகும். அவர் மீண்டும் ஒரு முறை குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட தகுதியுடையவராவார். இவர் பதவி விலக விரும்பினால், தனது ராஜினாமா கடிதத்தை குடியரசுத் துணைத் தலைவருக்கு அனுப்ப வேண்டும். குடியரசுத் துணைத் தலைவர் மக்களவைத் தலைவருக்கு உடனடியாகக் குடியரசுத் தலைவர் ராஜினாமாவைப் பற்றி அறிவிப்பார்.

தேர்வாளர் குழு

- லோக் சபை உறுப்பினர்கள்
- ராஜ்ய சபை உறுப்பினர்கள்
- மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேச சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்

குடியரசுத்தலைவரின் அதிகாரங்கள்

1. நிருவாக அதிகாரங்கள்
2. சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்
3. நிதி அதிகாரங்கள்
4. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்
5. இராணுவ அதிகாரங்கள்
6. நெருக்கடி கால அதிகாரங்கள்

நிர்வாக அதிகாரங்கள்

இந்திய குடியரசுத் தலைவர் நாட்டின் நிர்வாகத் தலைவராவார். நாட்டின் நிர்வாகம் இவரது பெயரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும் அனைத்துச் சட்டங்களும் இவரது ஒப்புதல் பெற்ற பின்னரே சட்டமாக வெளிவரும். பிரதம அமைச்சர் மற்றும் அவரது அமைச்சர்களை நியமிக்கிறார். உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி மற்றும் பிற நீதிபதிகளையும், உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி மற்றும் பிற நீதிபதிகளையும் நியமனம் செய்கிறார். தேர்தல் ஆணையத்தின் தலைவரையும், அட்டர்னி ஜெனரல் மற்றும் தணிக்கைக்குழு தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார். மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களையும், ராணுவ படைத் தளபதிகளையும் நியமனம் செய்கிறார். முப்படைகளுக்கும் தலைவராகவும் விளங்குகிறார்.

சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்

மத்திய நாடாளுமன்றத்தின் தலைவராக விளங்குகிறார். நாடாளுமன்றத்தின் இரு சபைகளைக் கூட்டவும், தொடர்ந்து நடத்தவும், கலைக்கவும் இவருக்கு மட்டுமே அதிகாரம் உண்டு. முதல் நாடாளுமன்றத்தின் கூட்டத்தைத் துவக்கி அதில் உரை நிகழ்த்துகிறார்.

நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் எந்தவொரு மசோதாவும், இவரது இசைவு பெற்ற பின்னரே சட்டமாகிறது. பண மசோதா இவரது முன் அனுமதி பெற்றே நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது.

கலை, அறிவியல், இலக்கியம் மற்றும் சமூக சேவை போன்ற துறைகளில் சிறப்பு பெற்றவர்களில், 12 உறுப்பினர்களை ராஜ்ய சபைக்கு நியமனம் செய்கிறார்.

நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

குடியரசுத் தலைவர் எந்த ஒரு நீதிமன்றத்திற்கும் கட்டுப்பட்டவர் அல்ல. எனினும் பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உட்படுத்தப்படலாம். குற்றவாளிகளின் தண்டனைகளைக் கூட்டவோ, குறைக்கவோ மேலும் தள்ளுபடி செய்யவோ இவருக்கு மட்டுமே அதிகாரம் உண்டு. மரணதண்டனையைக் கூட இவர் தள்ளுபடி செய்யலாம்.

நிதித்துறை அதிகாரங்கள்

நாட்டின் நிதிக்குக் குடியரசுத்தலைவரே முழுப் பொறுப்பாவார். இவரது பரிந்துரையில்லாமல் எந்த ஒரு நிதி மசோதாவும் நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்த முடியாது. ஆண்டு வரவு - செலவு கணக்கு இவரது அனுமதியுடன் நாடாளுமன்றத்தில், மத்திய நிதி அமைச்சரால் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. எதிர்பாராச் செலவு

நிதியிலிருந்து செலவழிக்கும் உரிமை குடியரசுத் தலைவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர் அந்நிதியிலிருந்து நாடாளுமன்றத்தில் இறுதி அங்கீகாரம் பெறும் முன்னர், அரசின் எதிர்பாராச் செலவுகளைச் சமாளிக்க அரசுக்கு முன்பணம் வழங்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

நெருக்கடி கால அதிகாரங்கள்

மூன்று நெருக்கடி நிலை அதிகாரங்களைக் குடியரசுத் தலைவர் பெற்றுத்திகழ்கிறார்.

1. தேசிய நெருக்கடி நிலை

இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தல், போர், அயல்நாட்டுப் படையெடுப்பு மற்றும் ராணுவக் கிளர்ச்சி ஏற்படும்போது அதனைச் சமாளிப்பதற்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 352ஆவது பிரிவு வழிசெய்கிறது.

2. மாநில நெருக்கடி நிலை

எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் செயலற்றுப் போகும் போது அந்த மாநிலத்தில் நெருக்கடி நிலைமையைக் கொண்டுவர இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 356 ஆவது பிரிவு வழிசெய்கிறது.

3. நிதி நெருக்கடி நிலை

இந்தியாவின் பொருளாதாரத்திற்கு நெருக்கடி தோன்றினால், அதனைச் சமாளிப்பதற்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 360 ஆவது பிரிவு வழிசெய்கிறது. இதன்படி நாடு முழுவதும் அல்லது ஏதாவது ஒரு பகுதியில் நெருக்கடி நிலைமை அறிவிக்கப்படுகிறது.

குடியரசுத் துணைத் தலைவர்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 63 ஆவது பிரிவு குடியரசுத்துணைத் தலைவர் பதவிக்கு வழி செய்கிறது. இவர் நாடாளுமன்ற ஈரவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

இந்தியாவின் முதல் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் டாக்டர். எஸ். இராதா கிருஷ்ணன்

குடியரசுத் தலைவர் உடல் நலக் குறைவால் தனது கடமைகளை ஆற்ற இயலாத போதும், அல்லது நாட்டில் இல்லாத போதும் குடியரசு துணைத் தலைவர், குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளை மேற்கொள்வார். குடியரசுத் தலைவர் பதவி விலகினால், இறப்பு அல்லது குற்றச்சாட்டு மூலம் பதவி காலியாகும் போதும் அவரது பணிகளைக் குடியரசு துணைத் தலைவர் மேற்கொள்வார்.

குடியரசுத் தலைவராவதற்குரிய தகுதிகள் அனைத்தும் குடியரசுத் துணைத் தலைவர் ஆவதற்கு இருக்க வேண்டும்.

குடியரசுத் துணைத்தலைவர் திரு. முகமது ஹமீது அன்சாரி

குடியரசுத் துணைத்தலைவரின் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள்.

குடியரசுத் தலைவருக்கு அடுத்தபடியாக குடியரசுத் துணைத் தலைவர் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுத்திகழ்கிறார். இவருக்குத் தனிப்பட்ட பணிகள் வரையறுக்கப்படவில்லை. இவர்

ராஜ்ய சபையின் தலைவராக செயல்படுகிறார். குடியரசுத் தலைவரின் பதவி விலகல் (ராஜினாமா), இறப்பு அல்லது பதவி நீக்கம் ஏற்படும் போது, புதிய குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரை அவரது பணிகளை மேற்கொள்கிறார். இவர் மீண்டும் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் பதவிக்குப் போட்டியிடலாம்.

பிரதம மந்திரி

இங்கிலாந்து நாட்டு முறையைப் பின்பற்றி, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரதம அமைச்சரின் தலைமையிலான நிர்வாக அமைப்பைத் தந்துள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் படி மக்களவையில் பெரும்பான்மை பெற்றுள்ள கட்சித் தலைவரைப் பிரதம அமைச்சராகக் குடியரசுத் தலைவர் நியமனம் செய்கிறார். பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் அவரது அமைச்சரவை நியமனம் செய்யப்படுகிறது. பிரதம அமைச்சரே அமைச்சரவையின் தலைவராகச்

இந்தியாவின் முதல் பிரதம மந்திரி திரு. ஜவஹர்லால் நேரு

பிரதம மந்திரி திரு. நரேந்திர மோடி

செயல்படுகிறார். பிரதம அமைச்சர், அமைச்சர்களுக்குத் துறைகளை ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களின் பணிகளை மேற்பார்வையிடுகிறார். அரசின் நடவடிக்கைகளைப் பிரதமர் தலைமையில் அமைந்த அமைச்சரவை நிறைவேற்றுகிறது. எனவே இவர் **அரசின் தலைவர்** எனப் போற்றப்படுகிறார். மேலும், அரசின் நிதிக்குழு, தேசிய ஒற்றுமைக்குழு, திட்டக்குழு (நிதி ஆயோக) போன்றவற்றிற்கும் தலைவராக விளங்குகிறார்.

அமைச்சரவைக் குழு

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அமைச்சரவையில் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்படவில்லை. பிரதமரின் ஆலோசனைப்படி மூன்று வகையான தகுதிகளில் அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

1. கேபினெட் அல்லது அமைச்சரவை அமைச்சர்கள்
2. ராஜாங்க அமைச்சர்கள்
3. இணை அமைச்சர்கள்

1. கேபினெட் அமைச்சர்கள்

கேபினெட் அமைச்சர்கள் அரசின் கொள்கைகளை வகுப்பவர்களாகவும், அரசின் பல்வேறு துறைகளைத் தலைமையேற்று நடத்துபவர்களாகவும் திகழ்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அரசுத் துறைகளின் தலைமை நிருவாகிகளாக இருக்கின்றனர். முக்கியமான துறைகளான நிதி, உள்நாட்டு விவகாரம், வெளிநாட்டு விவகாரம், இரயில் போக்குவரத்து போன்ற துறைகள் இவர்களின் பொறுப்பில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. ராஜாங்க அமைச்சர்கள்

ராஜாங்க அமைச்சர்கள் பல்வேறு துறைகள் அல்லது இலாக்காக்களுக்குப் பொறுப்பாளராகத் திகழ்கின்றனர். இவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டாலொழிய கேபினெட் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள முடியாது.

3. இணை அமைச்சர்கள்

இவர்கள் கேபினட் மற்றும் ராஜாங்க அமைச்சர்களுக்கு உதவியாக அமைச்சகங்களில் செயல்படுகின்றனர்.

நீதித்துறை

உச்ச நீதிமன்றத்தைத் தலையாய நீதிமன்றமாகக் கொண்ட சுதந்திரமான, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நீதித்துறை ஒன்றினை நமது அரசியலமைப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த நீதித்துறை மத்திய, மாநில அரசுகளின் சட்டம் மற்றும் நிருவாகப்பிரிவுகளின் தலையீடுகளில்லாமல் சுதந்தரமாக இயங்குவதாகும். ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நீதித்துறை என்பது நாடு முழுவதும் பல அடுக்குகளிலுள்ள நீதிமன்றங்கள் அனைத்தும் ஒரே அமைப்பின் கீழ் செயல்படுவது என்று பொருள்படும். குடிமக்களின் உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பதில் நீதித்துறை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அது மட்டுமன்றி, அரசியலமைப்பு விதிகளை விளக்குவதிலும், நிருவாக, சட்டமன்றத் தலையீடுகளிலிருந்து அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பைப் பாதுகாப்பதிலும், நீதித்துறை முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

உச்ச நீதிமன்றம், புது டெல்லி

உச்சநீதிமன்றத்தின் அமைப்பு

1950 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த போது, உச்ச நீதிமன்றத்தில், ஒரு தலைமை நீதிபதி உட்பட எட்டு நீதிபதிகள் இடம்பெற்றிருந்தனர். தற்சமயம் உச்ச

நீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதி உட்பட 31 நீதிபதிகள் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமனம்

உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியை இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் நியமனம் செய்கிறார். அவரது ஆலோசனையின் பேரில் மற்ற நீதிபதிகளையும், குடியரசுத் தலைவரே நியமனம் செய்கிறார்.

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளின் தகுதிகள்

1. இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. உயர்நீதிமன்றங்களில் குறைந்தபட்சம் ஐந்து ஆண்டுகள் நீதிபதியாகப் பணியாற்றிய அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அல்லது

உயர்நீதிமன்றத்தில் குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றிய அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

பதவிக் காலம்

உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியும், பிற நீதிபதிகளும் 65 வயது நிறைவடையும் வரை பதவி வகிக்கலாம். பதவிக் காலத்திற்கு முன்கூட்டியே தங்களது விலகல் கடிதத்தைக் குடியரசுத் தலைவரிடம் வழங்கலாம். பாராளுமன்றக் குற்றச்சாட்டுகள் மூலமும் பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.

உச்சநீதிமன்றம் இந்தியாவின் தலைநகரான புதுடெல்லியில் அமைந்துள்ளது. குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன், இந்தியாவின் வேறு எந்த ஒரு பகுதியிலும் அமர்வுகளை நடத்தி முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் தலைமை நீதிபதிக்கு உண்டு.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும்

அ) நீதிவழங்கும் அதிகாரங்கள்

உச்சநீதிமன்றம் இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் பாதுகாவலனாக விளங்குகிறது. இரண்டு முக்கிய அதிகாரங்களான முதல்நிலை விசாரணை மற்றும் மேல்முறையீட்டு அதிகாரம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

முதல் விசாரணை அதிகாரம்

உச்சநீதிமன்றத்திற்கு நேரிடையாக முதன்முதலாகக் கொண்டுவரப்படும் வழக்குகளை விசாரிக்கும் அதிகாரங்களை முதல் விசாரணை அதிகாரங்கள் (Original Jurisdiction) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவை மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசிற்கும் இடையிலான சிக்கல்கள், மாநில அரசுகளுக்கிடையேயான சிக்கல்கள், அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான வழக்குகள் போன்றவற்றை உச்சநீதிமன்றம் நேரடியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடிப்படை உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பான சிக்கல்கள் உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பில் உள்ளவையாகும். அடிப்படை உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக உச்சநீதிமன்றத்தால் நீதிப் பேராணைகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. அவை

- 1) ஆட்கொணர் நீதிப்பேராணை
- 2) செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை
- 3) தடைப்பேராணை
- 4) ஆவணக்கேட்புப் பேராணை
- 5) தகுதி முறை வினவும் நீதிப்பேராணை.

உச்சநீதிமன்றமும், உயர்நீதிமன்றமும் மேற்கண்ட ஐந்து ஆணைகளை மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க அரசியலமைப்பில் வழிவகை செய்துள்ளது. இதன் மூலம் நமது அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே உச்சநீதி

மன்றம் அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலன் என அழைக்கப்படுகிறது.

1) ஆட்கொணர் நீதிப்பேராணை

சட்டத்திற்குப் புறம்பாக கைது செய்வதிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்கிறது.

2) செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை

சட்டஉதவி அளித்து, பொதுப் பணியின் சேவை கிடைக்கச் செய்கிறது.

3) தடைப்பேராணை

துணை நீதி மன்றங்கள் வரம்பு மீறி செயல்படுவதைத் தடை செய்கிறது.

4) ஆவணக் கேட்புப் பேராணை

துணை நீதி மன்றங்கள் வரம்பு மீறி வெளியிடும் ஆணைகளை நீக்குதல்.

5) தகுதி முறை விளவும் நீதிப்பேராணை

பொதுப் பதவிகளை ஆக்கிரமிப்பு செய்வதைத் தடை செய்தல்.

மேல்முறையீட்டு அதிகாரங்கள்

சிலில், குற்றவியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு தொடர்பான வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பிற்கு எதிராக ஒருவர் உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம். அதற்கு உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒப்புதலும் தேவை. இத்தகைய, உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்யப்படும் வழக்குகளை விசாரிக்கும் அதிகாரத்தைத்தான் மேல் முறையீட்டு அதிகாரங்கள் என்கிறோம்.

நிர்வாகப் பொறுப்புகள்

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதற்காகப் பல அடுக்குகளில் நீதிமன்றங்கள் சங்கிலித் தொடர்போல அமைந்துள்ளன. தற்போது 24 உயர்நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. சில உயர்நீதிமன்றங்கள் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களின் அல்லது மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் வழக்குகளை எடுத்துக் கொள்கின்றன. உயர் நீதிமன்றத்திற்குக் கீழே பலவிதமான

சார்பு நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. ஆனால் இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களும் உச்சநீதிமன்றத்தின் நிருவாகம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்குகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் விரைவாகவும், குறைந்த செலவிலும் நீதி கிடைப்பதற்காகக் குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பதற்கு **லோக் அதாலத்** எனப்படும் மக்கள் நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

1987இல் சட்டப் பணிகள் ஆணையச் சட்டத்தின்படி லோக் அதாலத் எனப்படும் மக்கள் நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவை நீண்டகாலம் தேங்கி இருக்கும் வழக்குகளை விரைவாக விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குகின்றன. இதன் மூலம் மக்கள் தங்களின் பணம், நேரம், சக்தியைப் பாதுகாக்கலாம். குற்றவியல் வழக்குகளைத் தவிர, மற்ற அனைத்து வழக்குகளுக்கும் இந்நீதிமன்றங்களின் மூலம் தீர்வு காணலாம்.

இத்தகைய நீதிமன்றங்கள் பற்றி மேலும் அறிந்துகொள்ள நாளேடுகள் பெரிதும் உதவியாக உள்ளன. இந்த நீதிமன்றங்கள் மூலம் தமிழகத்தில் பல வழக்குகளுக்குத் தீர்வுகாணப்பட்டுள்ளன. இந்த நீதிமன்றங்களை **விரைவு நீதிமன்றங்கள்** என்றழைக்கிறோம்.

அரசியல் சட்டப் பிரச்சனை தொடர்பாகக் குடியரசுத் தலைவர் விளக்கம் பெற விரும்பினால், அத்தகைய ஆலோசனைகளை வழங்கும் பொறுப்பு உச்சநீதிமன்றத்திற்கு உரியதாகும்.

நீதிப்புனராய்வு

சட்டமன்றங்களால் நிறைவேற்றப்படும் எந்த ஒரு சட்டத்தையும் அரசியலமைப்புச் சட்டவிதிகளுக்கு முரணானது என்று தீர்ப்பளிக்கும் உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தையும் 'நீதிமன்ற மறுபரிசீலனை' என்கிறோம். இந்தச் சட்ட மறுபரிசீலனையின்படி, இந்தியாவில் உள்ள நாடாளுமன்றம் உள்ளிட்ட எந்த ஒரு சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தையும், அது இந்திய

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகளுக்கு முரணானது என்று கண்டால், அந்தச் சட்டம் “செல்லுபடியாகாது” என்று அறிவிக்கும் உரிமையை உச்சநீதிமன்றம் பெற்றுள்ளது. நிருவாக அமைப்பு மற்றும் சட்டமன்றங்கள் வரம்பு மீறிச் செயல்படுவதை இந்த ‘மறுபரிசீலனை’ கட்டுப்படுத்துகிறது. எனவே, உச்சநீதிமன்றத்தை “அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலன்” என்று மிகச் சரியாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

விவாதிக்க:

ஒன்றிணைந்த மற்றும் சுதந்தர நீதித்துறை இந்தியாவிற்கு அவசியமா? ஏன்?

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இராணுவ தீர்ப்பாயங்களில் அறிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளில் உச்சநீதிமன்றம் தலையிட முடியாது. இராணுவ தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யமுடியாது.

உயர்நீதிமன்றம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 214ஆவது பிரிவின்படி, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உயர்நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உயர்நீதிமன்றங்கள் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மற்றும் யூனியன் பிரதேசத்திலும் இருக்கும். பாராளுமன்ற சட்டங்களின் அனுமதியின் பேரில் இவை செயல்படுகின்றன. மாநிலத்திலுள்ள பிற நீதிமன்றங்கள் உயர்நீதிமன்றத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் செயல்படுகிறது. உயர்நீதிமன்றத்தால் கொண்டு வரப்படும் மேல்முறையீடு வழக்குகளை இந்திய உச்சநீதிமன்றம் விசாரிக்கும்.

உயர்நீதிமன்றம் ஒரு தலைமை நீதிபதியையும், பிற நீதிபதிகளையும் கொண்டுள்ளது. இவர்களை இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் நியமனம் செய்கிறார். உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை வரையறை செய்யப்படவில்லை.

செயல்பாடு

உயர்நீதிமன்றத்தில் அதிகார வரம்பின் கீழ் மாநிலத்தில் செயல்படும் வெவ்வேறுநீதிமன்றங்கள் யாவை?

உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி மற்றும் பிற நீதிபதிகள் நியமனம்

இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர், உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி, மற்றும் மாநில ஆளுநரின் ஆலோசனையின் பேரில் உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியை நியமனம் செய்கிறார். பொதுவாகப் பணி மூப்பின் அடிப்படையிலேயே தலைமை நீதிபதியின் நியமனம் அமைகிறது. உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியின் ஆலோசனையின் பேரில், உயர்நீதிமன்றத்தின் பிற நீதிபதிகளையும் குடியரசுத்தலைவரே நியமனம் செய்கிறார்.

நீதிபதிகளின் தகுதி

1. இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. உயர்நீதிமன்றங்களில் வழக்குரைஞராகக் குறைந்தபட்சம் பத்தாண்டுகள் அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும். (அல்லது)
3. குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் ஏதாவதொரு நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாகப் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும்.

நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறும் வயது 60 என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1963ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு 15ஆவது பிரிவு திருத்தப்படி நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயது 62 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

உயர்நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்களும், செயல்பாடுகளும்

உயர்நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பினை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம்.

உயர் நீதிமன்றம், சென்னை

முதல் விசாரணை நீதி அதிகாரம்

உயர்நீதி மன்றங்களின் முதல் விசாரணை அதிகாரம் வரையறைகளுக்கு உட்பட்டது. அரசியலமைப்பின் 226ஆவது பிரிவின்படி, அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்தவோ, அல்லது வேறுசில குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காகவோ நீதிப் பேராணையினைப் பிறப்பிக்க முடியும். இந்த முதன்மை நிலை அல்லது நேரடி அதிகாரத்தில் நிருவாகம், திருமணம் தொடர்பான வழக்குகள், கம்பெனிச் சட்டம், நீதிமன்ற அவமதிப்பு போன்ற வழக்குகள் அடங்கும். உச்ச நீதிமன்றத்தைப் போலவே உயர்நீதிமன்றமும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக

- 1) ஆட்கொணர் நீதிப்பேராணை
- 2) செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை
- 3) தடைப்பேராணை
- 4) ஆவணக்கேட்டும்

பேராணை 5) தகுதி முறை வினவும் நீதிப்பேராணை ஆகிய ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க முடியும்.

மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

இதன்படி கீழ் நீதிமன்றத்தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக மேல்முறையீடு செய்யப்படும் சிவில் மற்றும் குற்றவழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கலாம். அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிகளின் விளக்கங்கள் தொடர்பான வழக்குகளையும், உயர்நீதிமன்றம் விசாரிக்கலாம். இத்தகைய நீதிமன்ற அதிகார வரம்பிற்குள், உயர்நீதிமன்றம் முழுமையாகவும், சுதந்திரமாகவும் செயல்படுகிறது.

தெரிந்து கொள்:

உயர்நீதிமன்றத்தின் கீழ் உள்ள நீதிமன்றங்கள் யாவை?

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

கீழ் நீதிமன்றங்களிலிருந்து வரும் உரிமையியல் முதல்நிலை அல்லது இரண்டாம் நிலை வழக்குகளை உயர்நீதிமன்றம் விசாரிக்கலாம். குற்றவியல் வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றம், கீழ் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளுக்கு எதிராகவும் செயல்படும்.

நிருவாகப் பொறுப்புகள்

மாநிலத்தில் சட்டம் ஒழுங்கை உறுதி செய்வதற்காகப் பல நிலைகளிலான நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. அவை சார்பு நீதிமன்றங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய சார்பு நீதிமன்றங்களை உயர்நீதிமன்றம் கண்காணிக்கிறது. சார்பு நிலை நீதிமன்றங்கள் உயர்நீதிமன்றத்தின் விதிகளையும், ஒழுங்கு முறைகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கீழ்மட்ட நீதிமன்றங்களின் கோப்புகளை உயர்நீதிமன்றம் ஆய்வு செய்யும். ஒரு சார்பு நீதிமன்றத்திலிருந்து வழக்கை மாற்றும் அதிகாரம் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது.

நீதிப் புனராய்வு

சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்படும் மசோதா, அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிகளுக்கு முரணானது என்று அறியப்பட்டால், அத்தகைய சட்டம் செல்லாது என்று அறிவிக்கின்ற உரிமை உச்சநீதி மன்றம் போல் உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் உண்டு. இவ்வரிமை, நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றங்களை வரம்பு மீறாமல் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உதவுகிறது.

மதுரையில் சென்னை உயர்நீதிமன்றக் கிளை செயல்படுகிறது. மாநில நிர்வாகத்தில் மூன்று பிரிவுகளும், தன்னிச்சையாகச் செயல்படும் பிரிவுகளாக இருந்தாலும் நிருவாகத்தில் அதிகார வரம்பை மீறிச் செயல்பட முடியாது. இப்பிரிவுகளில் ஏதாவது ஒரு பிரிவு அரசியலமைப்பின் அதிகாரத்தைத் தவறாக பயன்படுத்தினால் மற்ற இருபிரிவுகள் இதனைக் கண்காணித்து மக்களைப் பாதிக்காத வகையில்

பாதுகாக்கிறது. இது கண்காணித்து சமநிலைப்படுத்தும் முறை என அழைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் நிர்வாகத்துறை, சட்டத்துறை, நீதித்துறை, முழுமையான சுதந்தரத்துடன் செயல்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம். அதேபோல நீதித்துறை, மத்திய அரசும் மாநில அரசும் தங்களின் உரிமைகளில் தலையிடுவதையும், ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆக்கிரமிப்பு செய்வதையும் தடுத்துப்பாதுகாக்கிறது.

தெரிந்துகொள்:

சட்ட நீதிமன்றங்கள் தவிர பிற நீதி மன்றங்கள் யாவை?

பயிற்சி

அ. சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுது.

- இந்திய பாராளுமன்றம் _____ யை கொண்டவை.
அ) ஓர் அவை ஆ) ஈரவை இ) மூன்று அவை ஈ) எதுவுமில்லை
- பிரதம மந்திரியை நியமிப்பவர் _____.
அ) லோக் சபை ஆ) அமைச்சரவை இ) ராஜ்ய சபை ஈ) குடியரசுத்தலைவர்
- லோக் சபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை
அ) 530 ஆ) 238 இ) 543 ஈ) 250
- லோக் சபை உறுப்பினர்கள் _____ மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.
அ) நேரடி தேர்தல் முறை ஆ) மறைமுகத் தேர்தல்
இ) சபாநாயகர் ஈ) பிரதம மந்திரி
- மேல் சபை என்பது
அ) ராஜ்ய சபை ஆ) லோக் சபை இ) காபினெட் ஈ) பாராளுமன்றம்

ஆ . கருக்கமான விடையளி

1. ராஜ்ய சபை உறுப்பினராகத் தேவையான தகுதிகள் யாவை ?
2. பிரதமர் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் ?
3. ஈரவைப் பேரவை என்றால் என்ன ?
4. லோக் சபை என்பது என்ன ?
5. தேர்தல் குழு என்பது யாது ?
6. குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப் படுபவர்கள் யாவர் ?
7. அவசரநிலைப் பிரகடனம் எப்போது அறிவிக்கப்படுகிறது ?
8. குடியரசுத் துணைத் தலைவர் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் ?
9. உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் தகுதிகள் யாவை ?
10. முதல் விசாரணை நீதி அதிகாரம் என்றால் என்ன ?
11. நீதிமன்ற மறு ஆய்வு பற்றி எழுதுக.
12. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியின் பணிகள் யாவை ?
13. மேல் முறையீட்டு அதிகார வரம்பு பற்றி எழுதுக.

இ . பத்தியளவில் விடையளி

1. நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகளை விவரி.
2. அமைச்சரவைப் பற்றி விவரி.
3. குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்களை விவரி.
4. துணைக் குடியரசுத் தலைவரின் பணிகள் யாவை ?
5. உச்ச நீதிமன்றத்தின் பணிகள் மற்றும் அதிகாரங்களை விவரி.
6. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் பணிகளை விவரி.